

[Kirkeministeren]

ges et navn, der ikke er et egentligt fornavn, eller som kan blive til ulempe for barnet.

Navne, der er i brug som efternavne, kan herfter i almindelighed ikke godkendes som fornavne.

Der kan ikke tillægges en dreng et pigenavn eller omvendt. Et fornavn må have en sådan karakter, at der ikke kan rejses tvivl om bærerens køn.

Navnet skal være passende og må ikke kunne vække anstød, og det må ikke ved udtale eller skrivemåde afgjort stride mod dansk sprogbrug, jf. bestemmelsen i personnavnelovens § 6, nr. 5 og 7, om kriterier for navnebevis for nyt efternavn.

Ministeriet har ikke aktuelle planer om at afskaffe fortegnelsen over godkendte fornavne, der er meget anvendt af ministerialbogsførere og borgere, og man agter til efteråret 1990 at udsende en ny fortegnelse over fornavne.

Fortegnelsen vil indeholde ca. 125 yderligere fornavne i forhold til den gældende fortegnelse af 1. december 1988.

Kirkeministeriet har i meget høj grad forenklet sin ekspedition af fornavnesager inden for de sidste år.

Ansøgning om godkendelse af fornavne, der ikke er optaget i fortegnelsen over godkendte fornavne, kan forelægges ministeriet telefonisk. I en række sager træffes der herefter afgørelse uden indhentelse af erklæring fra ministeriets særlige sagkyndige i navnesager, Københavns Universitets Institut for Navneforskning.

I de sager, hvor det er tvivlsomt, om navnet kan godkendes, forelægges sagen for Københavns Universitets Institut for Navneforskning, og den sagkyndiges erklæring indgår i grundlaget for sagens afgørelse.

Spm. nr. S 874

Til trafikministeren (22/5 90) af:

Ernst B. Schmidt (FP):

»Hvornår agter ministeren at svare Blåvandshuk Kommune, der ifølge oplysninger i pressen har ventet et år på svar fra ministeriet angående strandrensning af 14 km strand, som sorterer under ministeriet, og agter ministeren at foretage sig noget i anledning af en sådan langsommelig administrationsgang, hvor der end ikke gives et foreløbigt svar?«

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Begrundelse

Det forekommer ganske urimeligt, at en kommune eller andre ikke kan få et svar fra ministeriet inden for ganske kort tid.

Borgmesteren i Blåvandshuk Kommune har forgæves forsøgt dette, idet hun senest personligt har sendt et brev til ministeren uden at få svar, hvorfor borgmesteren i Vestkysten den 14. maj 1990 spørger: »... og hvordan i alverden kan man så råbe trafikministeren op?«

Svar (29/5 90):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Sagen vedrører spørgsmålet, om Trafikministeriet ved Kystinspektoratet er pligtig at afholde udgifter til strandrensning af 14 km strand i Blåvandshuk Kommune.

Sagen blev rejst af kommunen over for Kystinspektoratet i brev af 30. maj 1989. Kystinspektoratet videresendte sagen til Trafikministeriet, som i brev af 9. juni 1989 meddelte kommunen, at sagen var forelagt Miljøministeriet, og at man ville vende tilbage til sagen, når svar forelå.

Der har herefter været brevvekslet med Miljøministeriet om sagen, og kommunen er telefonisk orienteret om, at sagen gav anledning til principielle overvejelser.

Jeg må imidlertid medgive, at sagen har trukket længe ud, og har draget omsorg for, at forhandlingerne med Miljøministeriet bringes til en hurtig afslutning.

Spm. nr. S 875

Til landbrugsministeren (22/5 90) af:

Annette Just (FP):

»Kan ministeren bekræfte de oplysninger, jeg har fået fra Frankrig, om, at det er lovligt at bruge hormonbehandling til kvægopdræt i en lang række lande som nævnt i begrundelsen for nærværende spørgsmål, samt at man i USSR og Tjekkoslaviet bruger hormonbehandling ved mælkeproduktionen?«

Begrundelse

Det er oplyst for mig, at hormonbehandling til kvægopdræt er lovlig i Canada, USA, Mexico, Argentina, Venezuela, Colombia, Ecuador,